

Article quart.

U. Amb efectes des del set de gener de mil nou-cents vuitanta es crea una exacció reguladora de preus en l'àmbit territorial de les Canàries, Ceuta i Melilla, sobre les gasolines d'automoció, per una quantia absoluta igual a la participació en l'impost especial sobre el petroli, els seus derivats i similars, reconeguda, a cada moment, a favor dels ajuntaments situats a l'àrea del monopoli de petrolis.

Dos. Aquesta exacció, referida a Ceuta i Melilla, s'ha d'ingressar en el Fons Nacional de Cooperació Municipal.

Tres. El Govern, amb l'informe previ a què es refereix la disposició addicional tercera de la Constitució espanyola, ha de regular la forma i els criteris de distribució d'aquesta exacció entre els ajuntaments de les illes Canàries.

Article cinquè.

Es concedeixen els crèdits extraordinaris següents en els pressupostos generals de l'Estat per a mil nou-cents vuitanta.

Primer. Secció vint: «Ministeri d'Indústria i Energia»; servei zero u, «Ministeri, Subsecretaria i Serveis Generals»; article quaranta-sis, «A empreses comercials, industrials o financeres»:

Vuit mil set-cents milions de pessetes al concepte quatre-cents seixanta-dos (nou); «Per subvencionar la producció de fertilitzants per al consum interior. El Ministeri d'Indústria i Energia, amb l'informe previ dels ministeris d'Agricultura i d'Hisenda, ha d'establir els criteris i procediments d'aplicació de la subvenció, de manera que no s'excedeixi el crèdit concedit».

Segon. En la secció trenta-u, «Despeses de diversos ministeris»; secció zero tres, «Corporacions locals»:

a) Dos mil milions de pessetes al concepte quatre-cents trenta-set (nou), «Subvenció compensadora de la supressió de gravamen sobre tinença i gaudi d'automòbils». Aquest crèdit és ampliable fins a la xifra de la recaptació efectiva a què es refereix l'article anterior.

b) Dos mil sis-cents trenta-cinc milions de pessetes. Suplement de crèdit al concepte quatre-cents trenta-cinc, «Per a abonament al fons de compensació de la participació en carburants establerta a l'article vuitè del Reial decret llei onze/mil nou-cents setanta-nou, de vint de juliol».

c) Sis milions de pessetes al concepte quatre-cents trenta-vuit (nou), «Per satisfer als ajuntaments de les Canàries, Ceuta i Melilla la seva participació en l'exacció creada a l'article quart d'aquest Reial decret llei. Aquest crèdit és ampliable fins a l'import efectiu de la recaptació que s'obtingui».

Tercer. El finançament d'aquests crèdits extraordinaris s'ha d'efectuar:

a) Mitjançant anul·lació de tres mil set-cents milions de pessetes en el concepte quatre-cents seixanta-un punt u, de la secció vint, «Ministeri d'Indústria i Energia»; servei zero u.

b) Mitjançant els màxims recursos aplicables al pressupost d'ingressos derivats d'aquesta norma.

c) Mitjançant avançaments de Tresoreria del Banc d'Espanya per la resta.

Article sisè.

Amb càrrec a la renda de petrolis se subvenciona la bombona de butà de dotze coma cinc quilograms per a consum exclusivament domèstic, fins a un import màxim de tretze mil cinc-cents milions de pessetes durant

l'exercici de mil nou-cents vuitanta. L'aplicació i control d'aquesta subvenció, els realitza la delegació del Govern en el monopoli de petrolis.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

L'import de l'augment del gravamen en dues pessetes per litre de carburant, establert a l'article vuitè del Reial decret llei onze/mil nou-cents setanta-nou, de vint de juliol, en l'impost estatal sobre el luxe que grava la venda de gasolina carburant, traduït en una participació correlativa de la mateixa quantia a l'augment esmentat, a favor dels ajuntaments, que a les illes Canàries s'entén referit a l'arbitri insular sobre el luxe, establert a l'article vint-i-quatre de la Llei trenta/mil nou-cents setanta-dos, de vint-i-dos de juliol, el distribueix directament la Junta de les Canàries als ajuntaments canaris, d'acord amb els criteris que s'estableixin a l'article quart, tres, anterior.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—S'autoritza el Govern, a proposta del Ministeri d'Hisenda, perquè efectui una mera refosa de les disposicions vigents dels tributs afectats per aquesta Llei.

Segona.—Aquesta Llei entra en vigor el dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i simultàniament queda derogat el Reial decret llei dos/mil nou-cents vuitanta d'onze de gener.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, u d'octubre de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada al «BOE» 275, de 15-11-1980.)

22400 REIAL DECRET LLEI 14/1980, de 10 d'octubre, sobre pròrroga d'arrendaments rústics. («BOE» 249, de 16-10-1980.)

El Reial decret llei vint-i-dos/mil nou-cents setanta-vuit, de trenta de juny, va prorrogar els contractes que afectaven els arrendaments protegits i aquells en què els arrendataris portessin la finca en règim de conreu directe i personal, fins a l'entrada en vigor de la nova Llei d'arrendaments rústics, si bé amb el termini màxim d'un any, que al seu torn es va prorrogar durant un any més pel Reial decret llei deu/mil nou-cents setanta-nou.

Com que aquest projecte de llei encara no ha estat aprovat per les Corts Generals, s'estima necessari concedir una última pròrroga, atès l'avançat estat d'elaboració en què actualment es troba la Llei d'arrendaments rústics a les Corts Generals.

En virtut d'això, en ús de l'autorització inclosa a l'article vuitanta-sis de la Constitució i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia deu d'octubre de mil nou-cents vuitanta,

DISPOSO:

Article primer.—Tots els contractes d'arrendaments rústics que afectin cultivadors directes i personals i el termini o pròrroga dels quals venci abans de l'entrada en vigor de la nova Llei d'arrendaments rústics, s'entenen

prorrogats fins a aquest moment, a partir del qual els és aplicable el que s'estableixi en la nova Llei.

Article segon.—Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquest Reial decret llei, que entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, deu d'octubre de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

22501 LLEI 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança. («BOE» 250, de 17-10-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

TÍTOL PRIMER

SECCIÓ PRIMERA. PRELIMINAR

Article primer.

El contracte d'assegurança és aquell pel qual l'assegurador s'obliga, mitjançant el cobrament d'una prima i per al cas que es produeixi l'esdeveniment el risc del qual és objecte de cobertura, a indemnitzar, dins els límits pactats, el dany produït a l'assegurador o a satisfer un capital, una renda o altres prestacions convingudes.

Article segon.

Les diferents modalitats del contracte d'assegurança, si no hi ha una llei que els sigui aplicable, es regeixen per aquesta Llei, els preceptes de la qual tenen caràcter imperatiu, llevat que s'hi disposi una altra cosa. No obstant això, s'entenen vàlides les clàusules contractuals que siguin més beneficioses per a l'assegurador.

Article tercer.

Les condicions generals, que en cap cas no poden tenir caràcter lesiu per als assegurats, les ha d'incloure l'assegurador en la proposició d'assegurança si n'hi ha i necessàriament en la pòlissa de contracte o en un document complementari, que l'assegurador ha de subscriure i al qual se n'ha de lliurar una còpia. Les condicions generals i particulars s'han de redactar de forma clara i precisa. S'hi han de destacar de manera especial les clàusules limitadores dels drets dels assegurats, que han de ser específicament acceptades per escrit.

Les condicions generals del contracte estan sotmeses a la vigilància de l'Administració pública en els termes previstos per la llei.

Declarada pel Tribunal Suprem la nul·litat d'alguna de les clàusules de les condicions generals d'un contracte, l'Administració pública competent ha d'obligar els asseguradors a modificar les clàusules idèntiques que figuren en les seves pòlisses.

Article quart.

El contracte d'assegurança és nul, excepte en els casos que preveu la llei, si en el moment de la seva conclusió no existia el risc o havia ocorregut el sinistre.

SECCIÓ SEGONA. CONCLUSIÓ, DOCUMENTACIÓ DEL CONTRACTE I DEURE DE DECLARACIÓ DEL RISC

Article cinquè.

El contracte d'assegurança i les seves modificacions o addicions s'han de formalitzar per escrit. L'assegurador està obligat a lliurar al prenedor de l'assegurança la pòlissa o, almenys, el document de cobertura provisional. En les modalitats d'assegurança en què per disposicions especials no s'exigeixi l'emissió de la pòlissa l'assegurador està obligat a lliurar el document que s'hi estableixi.

Article sisè.

La sol·licitud d'assegurança no vincula el sol·licitant. La proposició d'assegurança per part de l'assegurador vincula el proponent durant un termini de quinze dies.

Per acord de les parts, els efectes de l'assegurança es poden retrotreure al moment en què es va presentar la sol·licitud o es va formular la proposició.

Article setè.

El prenedor de l'assegurança pot contractar l'assegurança per compte propi o d'altri. En cas de dubte es presumeix que el prenedor ha contractat per compte propi. El tercer assegurat pot ser una persona determinada o determinable pel procediment que les parts acordin.

Si el prenedor de l'assegurança i l'assegurador són persones diferents, les obligacions i els deures que es deriven del contracte corresponen al prenedor de l'assegurança, llevat d'aquells que per la seva naturalesa hagi de complir l'assegurador. No obstant això, l'assegurador no pot rebutjar el compliment per part de l'assegurador de les obligacions i deures que corresponguin al prenedor de l'assegurança.

Els drets que es deriven del contracte corresponen a la persona assegurada o, si s'escau, al beneficiari, llevat dels drets especials del prenedor en les assegurances de vida.

Article vuitè.

La pòlissa del contracte ha d'incloure com a mínim les indicacions següents:

U. Nom i cognoms o denominació social de les parts contractants i el seu domicili, així com la designació de l'assegurador i beneficiari, si s'escau.

Dos. El concepte en el qual s'assegura.

Tres. Naturalesa del risc cobert.

Quart. Designació dels objectes assegurats i de la seva situació.

Cinc. Suma assegurada o abast de la cobertura.

Sis. Import de la prima, recàrrecs i impostos.

Set. Venciment de les primes, lloc i forma de pagament.

Vuit. Durada del contracte, amb expressió del dia i l'hora en què comencen i acaben els seus efectes.

Nou. Nom de l'agent o agents, en cas que intervinguin en el contracte.

En el cas de pòlissa flotant, s'hi ha d'especificar, a més, la forma en què s'ha de fer la declaració de l'abonament.